(గత సంచిక తరువాయి)

రంగీ సంచిక తల ఎత్తలేదు. "ఏమిటి రంగీ! తెప్పింది అర్జం అయిందా? హాయిగా పోయి కాపురంచేసుకో! సుఖపడతావు నా మాట విని. ఏంవెళితానా?

"అలాగే అమ్మగారు. ఇక్కడ పని కాగానే ఆదిదగ్గరకే వెళతాను అంటూ పనిచేసుకోవటానికి వెళ్ళింది.

ఇంతసేపు వాళ్ళసంభాషణ విన్ని మాధవి ఘనమ్ము అల్లకల్లోలమయింది. మందం మీద కూలబడింది తోటలికిపచ్చి. నిజంగా తనకే రంగికి వ్యత్యాసమేమిటి? కడుపునున్న తను, రంగి బంటగానే మోహిని కృష్ణుని పార్శ్వగా మర్చిపోయింది. మెరుగులతో వాళ్ళ ప్రేమ పరిధులు దాటింది. కృష్ణ అప్పటికీ తనే ఒకరోజు అడిగాడు. "పెళ్లిచేసుకుందాం' తని. కాని, తేరుగానే తిరస్కరించేది. తండ్రి నచ్చజెప్పబోయేడు. ఎదురుతిరిగింది. అంతే కృష్ణుని మనస్సులో అగాధం ఏర్పడింది. తనతల్లి మోహినిని కోడలుగా ఒప్పుకోకపోయిన కారుకుకోసం ఒప్పుకున్నది. అలాంటిది మోహినే జలా ప్రవర్తించేసరికి తల్లికి మొహంమీదటం ఇష్టంలేక ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయాడు. రెండు రోజులు కృష్ణుని దగ్గరనుండి లెటర్స్ రాకపోయేసరికి నేను వాళ్ళ వూరికి వెళ్ళాను. వాళ్ళింట్లో దిగులుతో మందం పట్టింది కృష్ణ విషయం తెలియక.

నేను ఆఫీసుపనిమీద ఒకసారి తిరుపతి వెళ్ళాను. రైవదర్శనం పూర్తిచేసుకొనిమన్నున్న నాకు ఒక హోటల్ నుండి బయటికి వస్తున్న కృష్ణుని చూడగానే ప్రాణం లేచివచ్చింది. వెంటనే వెళ్ళివాడ్ని కలుసుకున్నాను. వాడు నన్ను చూడగానే ఆశ్చర్యంగా, కొగిలించుకున్నాడు.

"నిన్నాళ్ళుగా ఈ నీ లజ్జితవాసం. నీ ఆచూకీ తెలియక మీ అమ్మ మంచం పట్టింది. రారా, పోదాం." అని అన్నాను.

తనురానన్నాడు "చూడుకృష్ణా! నీకథ ఎవ్వరువిన్నా తప్పకుండా నవ్వుతారు. ఒక అదదానిచేత తిరస్కరింపబడి దాన్ని మర్చి పోవటానికి దేశాలుపట్టి తిరుగుతున్నానంటే నీకేం లాభం దాన్ని మర్చి పోతావా? మోహిని కృష్ణుని బతి పోయిన్నట్టుగా చూస్తోంది. ఇప్పటికైనా నిండిపోయిందేమో. తెంచుకో కృష్ణ అగ్గరకి పార్థసారథి కాదుకు సుధాకర్ట. ఫారిన్‌లో ఏదోదేదువు వెలగబెట్టి కొత్త నాగరికతని వెంటబెట్టుకొని వచ్చాడు. సహజంగా కృష్ణ కన్నా అన్నిట్లో అధికంగా ఏపాగానుండే సుధాకర్‌ని చూడగానే మోహిని కృష్ణుని పార్శ్వగా మర్చిపోయింది. మెరుగులతో వాళ్ళ ప్రేమ పరిధులు దాటింది. కృష్ణ అప్పటికీ తనే ఒకరోజు అడిగాడు. "పెళ్లిచేసుకుందాం' తని. కాని, తేరుగానే తిరస్కరించేది. తండ్రి నచ్చజెప్పబోయేడు. ఎదురుతిరిగింది. అంతే కృష్ణుని మనస్సులో అగాధం ఏర్పడింది. తనతల్లి మోహినిని కోడలుగా ఒప్పుకోకపోయిన కారుకుకోసం ఒప్పుకున్నది. అలాంటిది మోహినే జలా ప్రవర్తించేసరికి తల్లికి మొహంమీదటం ఇష్టంలేక ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయాడు. రెండు రోజులు కృష్ణుని దగ్గరనుండి లెటర్స్ రాకపోయేసరికి నేను వాళ్ళ వూరికి వెళ్ళాను. వాళ్ళింట్లో దిగులుతో మందం పట్టింది కృష్ణ విషయం తెలియక.

నేను ఆఫీసుపనిమీద ఒకసారి తిరుపతి వెళ్ళాను. రైవదర్శనం పూర్తిచేసుకొనిమన్నున్న నాకు ఒక హోటల్ నుండి బయటికి వస్తున్న కృష్ణుని చూడగానే ప్రాణం లేచివచ్చింది. నాకు అదే కృష్ణుని చూడగానే ఆశ్చర్యంగా, కౌగిలించుకున్నాడు.

"నిన్నాళ్ళుగా ఈ నీ లజ్జితవాసం. నీ ఆచూకీ తెలియక మీ అమ్మ మంచం పట్టింది. రారా, పోదాం." అని అన్నాను.

తనురానన్నాడు "చూడుకృష్ణా! నీకథ ఎవ్వరువిన్నా తప్పకుండా నవ్వుతారు. ఒక అదదానిచేత తిరస్కరింపబడి దాన్ని మర్చి పోవటానికి దేశాలుపట్టి తిరుగుతున్నానంటే నీకేం లాభం దాన్ని మర్చి పోతావా? మోహిని కృష్ణుని బతి పోయిన్నట్టుగా చూస్తోంది. ఇప్పటికైనా నిండిపోయిందేమో. తెంచుకో కృష్ణ అగ్గరకి

జరిగిన కథ

[మాధవి కృష్ణుని ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకుంటుంది. మోహిని కృష్ణుకు వ్రాసిన ఉత్తరం చదివి అపార్థం చేసుకుని మాధవి యిల్లు విడిచి అన్నగారింటికి చేరుతుంది. భర్తను వదలిపెట్టే ఏస్త్రీకైనా ఏమర్యాద జరుగుతుందో ఆమెకు అనుభవంలోకి వస్తుంది.]

రాధాబందా

వెళ్ళు లేదా ఇద్దరూ కలిసి ఇక్కడికి వచ్చి వుండండి. నీ నిర్ణయం మీద ఆధారపడి వుంటుంది. వుత్తరాలే బిడ్డ భవిష్యత్ చేతులాతా పాడుచేసుకోకు. ఎప్పుడో జరిగిన దానికి సంజాయిషీ యిప్పుడు అడుగకు ఇరువురూ పూర్తిదోషం నాదేనమ్మా. మాధవి. జరిగింది అంతా చెప్పాను. బావ రెండు రోజులలో వస్తాడు. ఈరెండు రోజులు బాగా ఆలోచించుకో" అంటూన్న ప్రసాద్ రెండు చేతులలో మెహం దాచు కొని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూన్న మాధవిని దగ్గరికి తీసుకున్నాడు. నన్ను క్షమించన్నయ్య అంటూ లేచి వెళ్ళిపోయింది.

రెండు రోజులో వస్తాడనుకున్న కృష్ణ వారం రోజులకి కూడా రాలేదు. వివిధ శంకలతో, అలోచనలతో క్షణమొక యుగంగా గడపవున్నది మాధవి. ఒకరోజు మధ్యాహ్నం మూడు గంటలకి పోను చేశాడు ఇంటికి ప్రసాద్ ఇంకా రెండు గంటలలో కృష్ణుని బాంబేనుండి వస్తున్నాడని. అసాటా విన్నాగానే మాధవి చీరలు పర్దుకుని ఎదిన వారిమున్నా వినకుండా టాక్సీ పిలిపించుకుని—టాక్సీ ఎక్కింది. ఏది వచ్చినా పట్టలేం అనుకుంటూ చిన్నగా నవ్వు కున్నది లక్ష్మీ.

మాధవి ఇంటికి రాగానే ఇల్లు అంతా నీటుగా రామయ్య సహాయంతో సర్దించేసి బాటిల్స్, గ్లాసులు రామయ్యచేత బయట పారేయించి, చక్కగా మంచినీళ్ళు, భర్త రాకకై ఎదురుచూస్తూ కూర్చుంది. ఇంతలో కారువచ్చి ఆగిన శబ్దమైంది.

కృష్ణుడు ఆశ్చర్యంగా గది గుమ్మంలోకి వచ్చాడు. గున్మాలో అలికిడికి తల ఎత్తి చూసింది మాధవి. వెంటనే తలదించేసుకున్నది. తలవంచుకుని సిలబడివున్న భార్య దగ్గరికి వచ్చి భుజంమీద చెయ్యివేసి తల పైకెత్తుతూ "మాధవి" అని పిలిచాడు ఆప్యాయంగా.

అంతే. విన్నాళ్ళనుంచో ఎంత సేపటి నుంచో నిగ్రహించుకుంటున్న ఏడుపు ఇక ఆపు లేకపోయింది. చేతులలో మెహం దాచు కున్న "నన్ను క్షమించండి. మీకార్యంగా ఆలోచించే నాకు కనువిప్పు" కలిగినవారు" అంటూ వెక్కి వెక్కి ఏడవటం మొదలు పెట్టింది. ఏడుస్తున్న మాధవిని దగ్గరికి తీసుకుంటూ "ఛ. తప్పుకదూ? మాధవీ. ఇలాంటి సమయంలో ఏడుపెవ్వరా? ఎందుకిలా ఏడుస్తున్నావు నీవు ఇప్పటికైనా నన్ను అర్థం చేసుకున్నందుకు నాకు ఎంతో సంతోషంగా వుంది. మనస్సు చాలా హాయిగా వుంది. ఇకమీదట ఇటువంటివి రాకూడదు మనమధ్య. రావు కూడా. సుధా మనం ఎంతో అదృష్టవంతులం కాబట్టే ఒకళ్ళ నొకళ్ళను అర్థం చేసుకున్నాము అంటూ ఓదార్చాడు. అతనెప్పుడూ గంభీరంగా మాట్లాడుతున్న కృష్ణుని మాటలువింటూ అనుకున్నది. "తన మార్కుతతో పోగొట్టుకోలేకపోయిన విలువైనది ఏమిటో". ఆవూహ మెదలగానే ఒళ్ళు జలదరించింది.

కృష్ణుడు నవ్వుతూ "మాధవి! ఎంతో ఆనందించాల్సిన సమయమిదికదూ! ఏమకు ఇద్దరు పిల్లలువచ్చే. ఒక సారి! ఒక బాబు! పోనీ ఎందుకో చిన్న బాధ. ఇద్దరిని ఒకేసారి కనేయ్' అన్నాడు కృష్ణుడు.

"ఛీ! ఏమిటా మాటలు' అంటూ కోపంగా చూసింది మాధవి.

సరే పోనీ వీకు ఎనరు కావాలో చెప్పు" అని అడిగాడు.

నాకు బాబే కావాలి".

అబ్బ! చిలకలా ఎంత చక్కగా చెప్పిందిరా జవాబు" అనుకుంటూ ఎత్తుకున్న నవ్వాడు. మాధవి కూడా నవ్వేసింది. దూరాన గగనంలో హరివిల్లు విరిసింది.

అయిపోయింది.

సీకారం

కథ

పుటలు : 178, వెల : రు. 5—, సంపాదకుడు : శ్రీ చందాని (ప్రసాదరావు, ప్రచురణ: భారత కళాసమితి, 70/2—బ్ర్. టి: ప్రకాశంనగర్, హైదరాబాద్—16.

మానవునకు లలితకళలు బ్రహ్మానంద సబ్రహ్మానంద మైన అలౌకికానందాన్ని సమకూరుస్తాయని ప్రాక్శాస్త్రోక్తి. చతుష్షష్టి కళలలో ఒకటిగా వెలుగొందుతున్న "చిత్రకళ నేడు మానవ హృదయాకర్షకంగా, ప్రజాదరణ నాన్ని సమయ సాధనాన్ని పొందుతున్నది. ఈ చిత్రకళ కళా రూపాలను ఆంధ్రదేశానికి అందించే సంకల్పంతో భారత కళాసమితి ఇదు సంచికలు వెలువరించింది. ఈ బదిన సంచికలో నాళ్ళ, సంజీవదేవ్, కొడవటిగంటి, జాబిలిరాం, వేటూరి, కె. వి. రమణారెడ్డి, మనసాధిదేవ్ ప్రభృతులు సామాజిక కళారంగంలో రూపొందిన మార్పులను వెల్లడించే వ్యాసాలు వ్రాశారు. వీటితోబాటు అనేక భావస్ఫోరకమైన చిత్రాలు కూడా ప్రచురించటం సంచికకు నిండుదనాన్ని తెచ్చింది. కళాత్మకంగా ప్రకటనము, ముద్రణము కొనసాగుతున్న పరిషత్ కార్యకర్తలు అభినందనీయులు.

రామచరిత మానస వైశిష్ట్యము

5 వ పేజీ తరువాయి

స్థానమొసగెను. అర్థ కామములు ధర్మముపై ఆధారపడుటయే కాక, అని యన్నియు ముక్తి మార్గోన్ముఖములు. ఇట్లు తులసీదాసు ఇహ పరములకు మార్గము చూపెను.

తులసీ రామచరిత మానసము వాల్మీకిరామాయణమువలె కథా కలిత కావ్యముగా రచింపబడలేదు. వాల్మీకి శోకమే శ్లోకముగా మారి రామాయణము నిర్మితమయినది. అది దశరథుని-అశ్రువులతో ప్రారంభమయి పతివిరిత్యక్త అయిన సీత భూమిలో కలిసిపోవుటతో పరిసమాప్తమయినది. కాని, తులసీ రామాయణము దశరథుని మృత్యు సంఘటన తప్ప కథా పూరితమైన పలోక సంఘటన కాన రాదు. అందు ఉత్తర రామచరితము వర్ణింపబడలేదు. అందువలన రాముని పరబ్రహ్మత్వములోగాని, సీత పాతివ్రత్యములోగాని ఎటువంటి దోషము కానరాదు.

తులసీ మానసము లౌకిక కావ్యాత్మికముల సుందర సమన్వయ మగుటచే తులసీ తన రచనను సప్త సోపానములుగా విభజించి సప్త కాండములో నిర్మించెను.

బాలకాండము

బాలకాండమున నిలువ సంతోషమును సోపానము వర్ణితము. అందు ఆరంభము నుండి సీతారాముల వివాహము వారు అయోధ్యకు తిరిగి వచ్చుట వరకు వర్ణితము. ఇదంతయు సంతోష పూరితమైన వాతావరణము.

అయోధ్యకాండము

అయోధ్య కాండమున 'విజ్ఞానవైరాగ్యము, నిరూపితము. ఇందు రామపట్టాభిషేకము, వన గమనము, చిత్రకూటమునుండి భరతుడుతిరిగి వచ్చుట, మొదలగు సంఘటనలు వర్ణింప బడినవి, తులసీదాసునకు వాల్మీకి రామునివలె తన పట్టాభిషేకము పట్ల ఆనందములేదు. వనగమనము గురించిచింతయునులేదు. అతడు "రాజీవ లోచన్ రామ్ చేలేజేత బాపుకో రాజ బటావూకీ నాశ్ రాజీవలోచనుడు రాముడు తనతండ్రి రాజ్యమును ఊరికిని వలే వదలి పోయెను అందువలననే ఇది విజ్ఞాన వైరాగ్యము.

అరణ్యకాండము

అరణ్య కాండమున విమల వైరాగ్యము చిత్రింప బడినది. జయంతుని మానభంగము, చిత్రకూటమునుండి నీడినప్పటినుంచి సీతాపహరణము వరకు గల కథ. నియోగ దుఃఖదుష్టుడగు రాముని వద్దకు వారదుడు వచ్చుట ఇందు వర్ణింప బడినవి. ఇందలి 'విమల వైరాగ్యము వలే విక్రియాత్మకము గాక క్రియాత్మకమయినది. తండ్రి రాజ్యమును బాటుపారి వలే త్యజించిన రాముడు జయంతుడు పీతనుముక్కుతో పొడిచినప్పుడు జయంతునిపై బాణమువేసి అతని మానభంగ మొనర్చును. సీతాపహరణము జరిగిన పిదప వియోగమున రాముడువిలపించును సీతను వెదకును. బ్రహ్మ అయినకూడ రాముడు ఈ విధమగా విరాగియుక్త మనస్కుడగుటకు కారణ మేమనగా లక్ష్యసిద్ధి కొరకు ప్రతి జీవియు కర్మ చేయవలయు నను సిద్ధాంతమును తులసీ ప్రతిపాదించ తలచెను. ఇట్టి కర్మాన్వయతయే విమల వైరాగ్యము.

కిష్కింధాకాండము

కిష్కింధా కాండమున 'విశుద్ధ సంతోషము రూపొందింప బడినది. ఇందు సుగ్రీవ మైత్రి, వాలి దమనము, పీతాన్వేషణకు వానరుల స్వార్థరహిత ప్రయత్నము వివరింప బడినవి. 'విశుద్ధ సంతోషమునుగుటకు కారణ మేమనగా ఇందు భక్తుడు కాజలేనసుగ్రీవుని కోరిక, వాలి తన సమ్రత్యువుపట్ల సంతోషము వెలిబుచ్చుట వాలిని రాముడు వధించువుడు వాలి పశ్చాత్తాప మనస్కుడై రాముని సేవించుట, అవుడు రాముడు — "నిన్ను నేను చంపుటలేదు, నీ శరీరమును అచలము చేయుచున్నాను. నీవు ప్రాణములను కలిగియుండుము అని చెప్పెను. ఇందువలన రాముడు బ్రహ్మ యనునదియే కాక శీల శక్తిసంపన్నుడను విషయముకూడ విదితమగును. సీతను వెదకుటకు వానరులు ఆత్మత్యాగమునకు కూడ ప్రసన్నచిత్తులగుట కానగును.

సుందర కాండము

సుందరకాండమున 'విమల విజ్ఞానము వివరింపబడినది. ఇందు హనుమంతుడు లంకకు వెళ్ళుట మొదలు విభీషణుడు రాముని శరణు జొచ్చుట, సముద్రుని ద్వారా సేతుబంధనము వరకు గల కథ వర్ణితము. విభీషణుని యందును, సముద్రుని యందును విమల విజ్ఞానము ఉదయించుట ఇందు చూడవచ్చును. విభీషణుని ఆగమనతో, సముద్రుని విన్నపము యుద్ధకాండమున వర్ణింపబడక సుందర కాండమున వర్ణించుటకు కారణము విమల విజ్ఞాన ప్రతిపాదనమే.

యుద్ధకాండము

యుద్ధకాండమున 'విమల విజ్ఞానము నిరూపితమైనది. ఇందు లంకా ప్రవేశము, రావణవధ జరిగిన తరువాత భారద్వాజాశ్రమమున కు రాముడు సపరివారపరుగా తిరిగివచ్చు కథ కలదు. ఇందు రాక్షసులందరు రాముని పరబ్రహ్మగా భావించెదరు. అప్పటివరకు రావణుడు, ఇంద్రజిత్తు మొదలగువారలు రాముని 'తపస్వి, 'భూపసుతుడు, 'మనుష్యుడు అని మాత్రమే పిలుచుచుండిరి. కాని యుద్ధ కాండమునవారలే రామనామమును ఉచ్చరించెదరు. ఆ నామమే ముక్తిదాయిని అను విషయము అంతరార్థాన్నై యున్నది. దేవతల స్తుతి, తిరుగు ప్రయాణమున మునులను కలియుట ఇందు వర్ణితము.

ఉత్తర కాండము

ఉత్తరకాండమున 'అవిరళ పరిభక్తి ప్రతిపాదనము. ఇందు రామపట్టాభిషేకము మొదలు బుసుములకు వరము లిచ్చుట, కాక భుసుండి లక్ష్మణుడు గతమత్తంతునకు రామ కథ చెప్పుట వర్ణింపబడినవి. ఇందు భరతనియు, హనుమంతునియు, సీతయొక్కయు, కాకభుసుండి యొక్కయు ఆనన్య హితభక్తి నిరూపింపబడినది. ఈవిధముగా ఉత్తరకాండ మంతయు రామభక్తి నిరూపణమునకే ఖర్చించ బడినది.

ఇట్లు సప్త సోపానములతో కథాకథనము దిందిన భక్తిజ్ఞాన, కర్మ మార్గములచే పుష్టమైనదే. అతడు జ్ఞాన, భక్తి మార్గములలో సమన్వయము చేయుటకూ భక్తి మార్గము సర్వసులభమని చాటి చెప్పెను —

'భగతహీగ్యానహీకచుహీ కేదా,
ఉభయ్ హాలహీ భవసంపద కేదా,

గ్యాన్ పంథ్ కృపాన్ కై ధారా,
పరత్ ఖగన్ హోయిహీ పారా,
జో నిర్విఘ్న పంథ్ నిర్వహాఈ
సో కైవల్య పరమ్‌పద్ లహ ఈ."

జ్ఞానము, భక్తి రెండును ప్రాపంచిక దుఃఖముల నాశనమొనరించును. అందువలన వానిలో భేదములేదు. జ్ఞానమార్గము కత్తి మీద సాము వంటిది. ఆమార్గమును దాటుట కష్టసాధ్యము, నిర్విఘ్నముగా ఈ మార్గమును నిర్వహించినట్లయితే కైవల్య పరమ పదము లభించును. కాని భక్తిమార్గము అత్యంత సుగమము, సుకరము —

"రామ్ భజన్ సో ఇముకుల్ గోసాఈ,
అని ఇస్పత్ అవ ఇ బరియా ఈ."

(రామ భజన ముక్తిదాయిని. వాంఛించ కున్నను అనివార్యముగా అది లభించును.)

నవధాభక్తి

తులసీదాసు ప్రతిపాదించిన ఈ భక్తి భాగవత సమ్మతమైన శాస్త్రీయ నవధా భక్తి. ఈ నవధా భక్తి — శ్రవణము, కీర్తనము, స్మరణము, పాదసేవనము, అర్చనము, వందనము, దాస్యము, సఖ్యము, ఆత్మనివేదనము — అని తులసీదాసు తన రామాయణ పాత్రలలో ప్రతిఫలించెను. అతడు తన భక్తిని సిద్ధాంత చర్చ వరకు గాని, తన వరకుగాని పరిమితమై ఉంచక తన రామాయణ పాత్రల ద్వారా ప్రజలకుమార్గదర్శకముగా ఉండునట్లుగా రూపొందించెను. అతడు శ్రవణము జనకునిలోను, కీర్తనము సుతీక్ష్ణుని లోను, స్మరణము శబరియందును, పాదసేవనము భరతునియందును, అర్చనము లక్ష్మణునియందును, వందనము విభీషణునియందును, దాస్యము హనుమంతునియందును, సఖ్యము సుగ్రీవునియందును, ఆత్మనివేదనము సీతయందును నిరూపిత మొనరించెను.

ఈ శాస్త్రీయ నవధా భక్తికి, తులసీదాసు, సహజరూప మొసగి దానిని సర్వసామాన్యులకు కూడ ఆచరణ యోగ్యముగా ప్రతిపాదించెను. సాధు సాంగత్యము, రామకథయం దనురక్తి, గురుచరణ సేవ, ప్రభు రాముని గుణగానము, మంత్ర జపము, సజ్జన ధర్మ ఆచరణము, సదాచారము, సాధువును భగవంతునిగా భావించుట, ప్రాప్తించి సంతవరకే తృప్తి చెందుట, భగవంతునిపై పూర్ణ విశ్వాసము కలిగి నిష్కల్మష జీవితము గడపుట — నవధా భక్తి యొక్క సహజరూపము.

ఇట్లు తులసీదాసు నవధా భక్తిని పండిత పామరులకు ఉభయోపయుక్తముగా రూపొందించి భక్తిమార్గమును వ్యాపింపజేసెను.

రామచరితమానసము —మతసామరస్యము

తులసీదాసు సమయమున ప్రచలితమైన మత శైవవైష్ణవములను గూర్చి 'పరిశీలనలు' అను ఉపశీర్షికలో తెలిసికొంటిమి. ఈ శైవవైష్ణవములు హిందూ — ఇస్లాము మతముల మధ్యనే కాక హిందూ మతములోని శైవ, శాక్త, వైష్ణవ సంప్రదాయములలో కూడ ప్రబలినవి. అవి పరస్పరము ద్వేష భావములకు ఆలవాలమై తమ ఆధిపత్యము కించపరచు కొనుచుండెను. తులసీయుగ విర్మాతగా హిందూ మతములోని వివిధ సంప్రదాయము లలో సామరస్యము సాధించెను.

తులసీదాసు రామ భక్తుడయినను, అతడు శైవ, శాక్త, పుష్టిమార్గీయ వైష్ణవ మత తత్త్వములకు తన రామాయణమున స్థానమొసగెను.

శైవము

శివుని భగవత్తత్త్వమును గూర్చి రాముడు చెప్పిన రీతి గమనించ దగినది —

"శివ్‌ద్రోహీ మమ భగత్ కహీహీ,
సపనే సుపనేహు మోహి నహీహీ.

జారత ఏక్ గుపుత్‌మత్ నబహీ
కహీహి కల్ జోరీ,
సంకర్ భజన్‌భనాఏ
భుగతహు పాఏ మోరీ."

(శివద్రోహి నా భక్తుడనిపించుకొనవలయు నని అతడు స్వప్నమున కూడ నన్ను పొంద లేడు..... అందరకు చేతులు జోడించి వేరొక రహస్య మార్గము చెప్పుచున్నాను. శంకరుని భజన చేయనిదే నరుడు నా భక్తిని పొందలేడు.)

(సశేషం)

పసిఫిక్ మహాసముద్రపు 'ముత్యాలహారం'

పసిఫిక్ మహా సముద్రానికి "ముత్యాల హారంగా" అభివర్ణించబడే సఖాలిన్, కురిల్ ద్వీప సముద్రానికి పెద్ద చరిత్రవుంది. అది ఇంతవరకూ పూర్తిగా పరిశోధింపబడలేదనే చెప్పాలి. బహుశా బ్రిటిష్‌వారి స్టీమ్‌హాలిడే తుఫాన్లు ఈ పిరనిడ్లు తెలిపేదానికంటే ఎక్కువ ఆసక్తిదాయకమైన చరిత్రనే ఈ దీవుల సముదాయం దాచుతుంది. సోవియెట్ వున్న శాస్త్రజ్ఞులు ఆదీవులోని కొన్నిటలో జరిపినచారిత్రక తవ్వకాలు, మానవ నాగరికతను గురించి చరిత్రకారులు ఇచ్చిన చాలా నిర్ణయాలను తల్లకిందులుచేసే బోలెడంత సాక్ష్యాన్ని సమకూర్చిపెట్టాయి. ఆ పరిశోధన చాలా చిన్న సమస్యలకు అందులో ముఖ్యంగా దూరప్రాంతాన్ని ఆదివాసులనిన వారి సంస్కృతిని గురించిన సమస్యలకు కీలకాలను లభించింది.

రాతియుగపు వస్తువులు

ఇటీ ఓ కురిల్ దీవులో ఆదిమజనావాసాలలో పరిశోధనలు జరిపినప్పుడు సోవియెట్ శాస్త్రజ్ఞుల బృందానికి రాతిపాత్రలు, పనిముట్టు లు, ఆభరణాలు, పాత్రలు దొరికాయి. వాటిమీద పక్షులు, మనుషులు, చేపలు, ఎలుగుబంటి మొదలైన చిత్రాలు దొరికాయి. అవి ఇప్పటికీ ఎలా అర్థంకాని లిపిలో వ్రాయబడి వున్నాయి. అవి ఇప్పటికీ చదవలేకుండా వున్నాయి. ఆ రాతిపాత్రలు ఇప్పటికీ ఎలా ఇక్కడ ఉన్నాయి అనే ప్రశ్నకు సమాధానం దొరకలేదు. అయితే ఆగుర్రు వెలుగుచూడాలంటే ఇక్కడ ఇప్పటికీ ఎలా ఇక్కడ ఉన్నాయి అనే ప్రశ్నకు సమాధానం దొరకలేదు. అయితే తాను ప్రయోగించిన మందులు రోగానికి కాకుండా ఆసుపత్రికి కూడా అవకాశం చేస్తూ వుండేవి. కాని పాల్ ఎర్లిష్ పిలుగు చెందలేదు. నిస్పృహ అనలే లేదు. శాస్త్రజ్ఞునికి పరిశోధనలో విసిపించిన మాటలవి. ఎన్ని ప్రయత్నాలు విఫలమైనా పాల్ ఎర్లిష్ ప్రయత్నం మానలేదు. ఆనిర్విరామ కృషి ఫలితంగా "డైఅమినోజీ హైడ్రోజైఆర్సిఫెనాల్" అనేమందు తయారయింది. ఇది సిఫిలిస్‌కి ఆర్సిఫెనిస్ సంబంధించిన సంయోగపదార్థం. ఎర్లిష్‌చేసిన ప్రయోగ శ్రేణిలో ఇది 606వది. తర్వాత వ్యాపారపరంగా దీనినే సాల్వార్‌సాన్ అని పిలుచుట చేయడం మొదలైంది. ఎప్పటిలాగే ఎలుకలమీద కోతుల మీద ప్రయోగించి చూసిన తర్వాత గాని పాల్ ఎర్లిష్‌తనమందు మనుష్యులమీద వాడ లేదు. ఒకటి రెండు రోజులలోనే గుణంకనుపించడం మొదలు పెట్టింది. తను తయారుచేసిన మందు అంపిల్ల స్నేహితులకు పంపేవాడు. వారుకూడా వాడి చూసిన తర్వాత మెచ్చుదిగా ఆమందును జనబాహుళ్యానికి అందించాడు. 1908లో మెట్నికాఫ్‌తోబాటు పాల్ ఎర్లిష్ నోబుల్ బహుమానాన్ని అందుకున్నాడు.

1910లో ఒక వైద్య మహా సభకు తన సాల్వార్‌సాన్ గురించి పాల్ ఎర్లిష్ వివరించాడు. అయితే మోతాదువిషయంలో హెచ్చరికలు చేశాడు: "వారానికి ఇంజెక్షన్‌చేసేటప్పుడు బహు జాగ్రత్తగా ఉండాలని హెచ్చరించాడు ఇంకా ఇంకా మెరుగులు దిద్దిన తన మందును 914 నెంబరు ఫార్ములాతో వైద్యులకు అందించాడు. అక్కడనుంచి ఆమందు ముఖరోగులకు అందుబాటులోకి ఇంకా వచ్చింది. పాల్ ఎర్లిష్ తయారుచేసిన ఆ "వసుపురంగుపొడి"కి పాపే అయిన మందు మరొకటి లేదన్నది లోకం.

1915లో తన ఆరవై ఒకటోవిట పాల్ ఎర్లిష్ గతించినప్పుడు ఫ్రాంక్‌ఫర్ట్‌లోని ఆయనను సమాధి చేశారు. హిట్లరు నియంతృత్వంలో ఆసమాధిని తవ్వివేశారు. కాని కొద్ది కాలానికే దాన్ని యథా పూర్వంగా స్థాపించడం జరిగింది. నియంతలు తుడిచివేద్దామంటే చెరిగిపోనివేర: పాల్ ఎర్లిష్. అనేకకాల వైద్య సమస్యలు ఎంచుకొని వాటిని సాధించి టానికి కృషిచేసినపాల్ ఎర్లిష్‌కు ప్రపంచంబాణ ఎడిఉందనిన్యూయార్క్ టైమ్స్ ప్రశంసించిన దంటే అందులో అతిశయోక్తి లేదు.

వలపు తలపులు
-శ్రీ యస్. యస్. నారాయణ

పాల్ ఎర్లిష్

5 వ పేజీ తరువాయి

ఆలోచిస్తూవుంటే సవాయి (సిఫిలిస్)కి మందు తయారు చేద్దామనే బుద్ధిపుట్టింది. ఎర్లిష్. సవాయికి మందులు ఇవే అన్నవేరులోవున్నా మందులు కాలాబ్దాలుగా వున్న వాస్తవంగా, రోగాన్ని నిర్మూలించిన మందులు ఎర్లిష్‌కి కనుపించలేదు. రోగి వాడిమందలం దెబ్బతగలడం అనివార్యమై పోతూవున్న సందర్భాలు అనేకం చూసి చూసి ఎర్లిష్ "గుళ్ళ మంత్రించి "మాజిక్ బుల్లెట్స్" ఇవిచెట్టడం మొదలెట్టాడు రోగుల శరీరాలలోకి నిన్న. అంటే ఆగుళ్ళు వెతుక్కుంటూపోయి సూక్ష్మజీవులను (బ్యాక్టీరియా ప్రలయకారకాలైన ప్రోటోజోవా ప్రలయకారకాలు అనే సూక్ష్మజీవులను డిస్‌నాలని అతని ఉద్దేశం. అయితే తాను ప్రయోగించిన మందులు రోగానికి కాకుండా ఆసుపత్రికి కూడా అవకాశం చేస్తూ వుండేవి. కాని పాల్ ఎర్లిష్ విసుగు చెందలేదు. నిస్పృహ అనలే లేదు. శాస్త్రజ్ఞునికి పరిశోధనలో విసిపించిన మాటలవి. ఎన్ని ప్రయత్నాలు విఫలమైనా పాల్ ఎర్లిష్ ప్రయత్నం మానలేదు. ఆనిర్విరామ కృషి ఫలితంగా "డైఅమినోజీ హైడ్రోజైఆర్సిఫెనాల్" అనేమందు తయారయింది. ఇది సిఫిలిస్‌కి ఆర్సిఫెనిస్ సంబంధించిన సంయోగపదార్థం. ఎర్లిష్‌చేసిన ప్రయోగ శ్రేణిలో ఇది 606వది. తర్వాత వ్యాపారపరంగా దీనినే సాల్వార్‌సాన్ అని పిలుచుట చేయడం మొదలైంది. ఎప్పటిలాగే ఎలుకలమీద కోతుల మీద ప్రయోగించి చూసిన తర్వాత గాని పాల్ ఎర్లిష్‌తనమందు మనుష్యులమీద వాడ లేదు. ఒకటి రెండు రోజులలోనే గుణంకనుపించడం మొదలు పెట్టింది. తను తయారుచేసిన మందు అంపిల్ల స్నేహితులకు పంపేవాడు. వారుకూడా వాడి చూసిన తర్వాత మెచ్చుదిగా ఆమందును జనబాహుళ్యానికి అందించాడు. 1908లో మెట్నికాఫ్‌తోబాటు పాల్ ఎర్లిష్ నోబుల్ బహుమానాన్ని అందుకున్నాడు.

1910లో ఒక వైద్య మహా సభకు తన సాల్వార్‌సాన్ గురించి పాల్ ఎర్లిష్ వివరించాడు. అయితే మోతాదువిషయంలో హెచ్చరికలు చేశాడు: "వారానికి ఇంజెక్షన్‌చేసేటప్పుడు బహు జాగ్రత్తగా ఉండాలని హెచ్చరించాడు ఇంకా ఇంకా మెరుగులు దిద్దిన తన మందును 914 నెంబరు ఫార్ములాతో వైద్యులకు అందించాడు. అక్కడనుంచి ఆమందు ముఖరోగులకు అందుబాటులోకి ఇంకా వచ్చింది. పాల్ ఎర్లిష్ తయారుచేసిన ఆ "వసుపురంగుపొడి"కి పాపే అయిన మందు మరొకటి లేదన్నది లోకం.

1915లో తన ఆరవై ఒకటోవిట పాల్ ఎర్లిష్ గతించినప్పుడు ఫ్రాంక్‌ఫర్ట్‌లోని ఆయనను సమాధి చేశారు. హిట్లరు నియంతృత్వంలో ఆసమాధిని తవ్వివేశారు. కాని కొద్ది కాలానికే దాన్ని యథా పూర్వంగా స్థాపించడం జరిగింది. నియంతలు తుడిచివేద్దామంటే చెరిగిపోనివేర: పాల్ ఎర్లిష్. అనేకకాల వైద్య సమస్యలు ఎంచుకొని వాటిని సాధించి టానికి కృషిచేసినపాల్ ఎర్లిష్‌కు ప్రపంచంబాణ ఎడిఉందనిన్యూయార్క్ టైమ్స్ ప్రశంసించిన దంటే అందులో అతిశయోక్తి లేదు.

ఆలయానికి
-వి. వి. వర్ధలత

ఈ వేసవి కాలం
మీ ప్రియతమమైన వారిని
వేడికి పేలుటనుంచి రక్షించండి

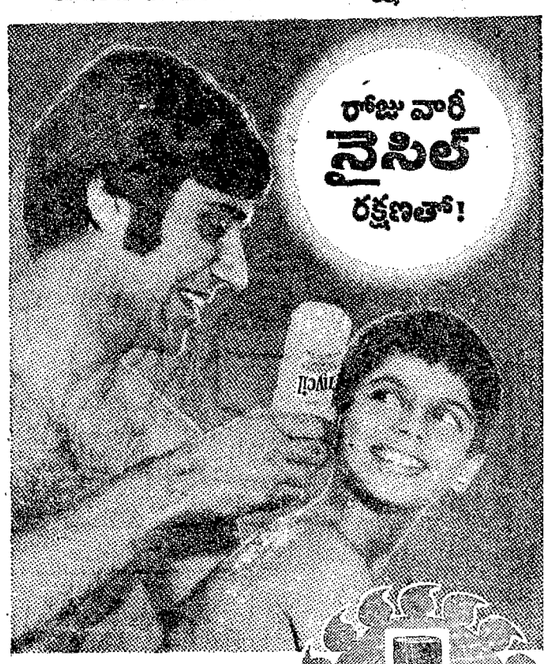

చేలుట మరియు ఇతర చర్మ బాధల నుంచి దూరమైన సుఖ జీవితంతో చేరండి. ప్రతి రోజూ కొత్తదియిన నైసిల్ వాడండి.
● నైసిల్ చెమటను బాగా పీల్చుకోగలదు. చేతికి చేలుటకు నివారిస్తుంది ● కొత్తదియైన నైసిల్ దురదను ఉపశమిస్తుంది మరియు, క్రిమి బాధలను అరికట్టుతుంది ● నైసిల్‌లో శక్తివంతమైన యాంటిసెప్టిక్—క్లోర్‌హెక్సిడిన్ ఉంది. అది చిరాకు పరచు శరీర దుర్గ